

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115227954
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4115227954.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, R. nad R., zastúpený advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, proti žalovanej: Poľnohospodárska pôda s.r.o., so sídlom Bratislava, Žehrianska 3, IČO: 44 138 369, zastúpená advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., Stráž 223, Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 17C/496/2015-62 zo dňa 10. februára 2017, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách strán sporu zrušuje a vec v tejto časti v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

I. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie, žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP). Uviedol, že dňa 16.09. 2015 bola súdu prvej inštancie doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Podaním právneho zástupcu žalobcu doručeným sudu dňa 14. 10. 2016 vzal žalobca žalobu v plnom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť nakoľko v období po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. V 5169/2015 zo dňa 23.7.2015, ktorým bol povolený vklad v prospech žalovanej, ktorému protestu bolo vyhovené. Správny orgán dospel k záveru, že vlastnícke právo na žalovanú nebolo platne prevedené a opätovne zapísal žalobcu do katastra nehnuteľností ako vlastnícka. Súd akceptoval späťvzatie žaloby a konanie zastavil s poukazom na ust. § 145 ods. 1 CSP. Poukázal na to, že žalobca využila svoje dispozičné oprávnenie a vzal žalobu späť v celom rozsahu skôr, ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa §168 alebo pojednávanie. O náhrade trov konania rozhodol tak, že aj keď k späťvzatiu žaloby prišlo v dôsledku zmeny okolností za ktorých bol návrh podaný a to vplyvom podania protestu prokurátora a konaním správnych orgánov, na ktoré nemal žalobca žiadny vplyv, žalovaná popierala neplatnosť kúpnej zmluvy, čo vyplýva z jej postupu v katastrálnom konaní, keďže sa proti rozhodnutiu o vyhovení protestu odvolala, ako aj z jej pasivity v doterajšom súdnom konaní. Mal za to, že žalovaná zavinila zastavenie konania a preto rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania.

2. Žalovaná napadla uznesenie v časti výroku o náhrade trov konania odvolaním podaným v zákonnej lehote. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a rozhodnutie je nepreskúmateľné (§ 365 ods. 1 písm. f/, g/, h/ , d/ CSP. Poukázala na to, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako mala zaviníť zastavenie konania, keďže súd v odôvodnení uvádza len okolnosti, na ktoré nemal vplyv ani jeden

z účastníkov konania. Ak späťvzatie žaloby nebolo možné odôvodniť výsledkom správania žalovanej vo vzťahu k žalobným požiadavkám, nebolo možné odvodiť súvislosť, a teda ani procesné zavinenie vo vzťahu k žalobe. Podľa právnej teórie a ustálenej súdnej praxe, zavinenie účastníka pri zastavení konania je nutné posudzovať len z procesného hľadiska, podľa procesného výsledku. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako mala zastavenie konania zaviniť žalovaná, keďže v odôvodnení súd uvádza objektívne okolnosti, na ktoré nemal vplyv ani jeden z účastníkov. Zdôraznila, že relevantné hmotnoprávne otázky neboli dosiaľ vyriešené s konečnou platnosťou a protest prokurátora bol podaný na inom právnom základe. Súd len konštatoval podanie protestu prokurátora, ale už neskúmal dôvody v ňom uvedené. Bez prejednaní merita veci a bez vykonania dokazovania nebolo možné dôjsť k záveru o zavinení žalovanej. V tomto smere súd nesprávne právne vec posúdil. Na druhej strane, súd neskúmal procesné zavinenie ohľadne trov, ktoré by inak neboli vznikli, a to podľa ustanovenia § 256 ods. 2 CSP. Je zrejmé, že súd nesprávne zistil skutkový stav, nakoľko z dôkazov vyplýva, že zastavenie konania späťvzatím žaloby procesné zaviniť žalobca, čím nesprávne súd zistil skutkový stav. Súd tiež nezobral do úvahy, že na strane žalovaného by neboli vznikli ďalšie trovy právneho zastúpenia, pokiaľ by došlo k späťvzatiu žaloby bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o existencii dôvodov na späťvzatie žalobca dozvedel a to po doručení rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov č. k. UPo 13/2016-4/To 20 dňa 25.1.2016, ktorým došlo k potvrdeniu rozhodnutia Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č.k. UP 4/2015- 9 zo dňa 30.10.2015 o vyhovení protestu prokurátora. Žiadala, aby odvolací súd zmenil výrok napadnutého uznesenia v časti o trovách tak, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň žiadala priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že žalovaná procesné zaviniť zastavenie konania. Uviedol, že sa domáhal určenia vlastníckeho práva k pozemkom, ktorých vlastnícke právo previedol na žalovanú kúpnu zmluvou, ktorá bola podľa neho absolútne neplatná. Na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy bola žalovaná zapísaná ako vlastníčka sporových nehnuteľností. V tom čase podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Po proteste prokurátora bol opätovne zapísaný ako vlastníčka predmetných nehnuteľností, keď správny orgán rozhodnutím vyhovel protestu prokurátora a zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Z objektívneho hľadiska teda procesné nastal výsledok, ktorého sa domáhal v tomto konaní, a preto bol povinný pre nedostatok naliehavého právneho záujmu vziať žalobu späť. Je preto irelevantné, že v tomto konaní nedošlo k prejednaniu veci samej, keďže túto skutočnosť nezaviniť, z tohto hľadiska je nesporné, že žaloba v tomto konaní bola podaná dôvodne, a teda že existenciu tohto konania a trov v ňom vzniknutých zapríčinila žalovaná tým, že podvodne uzavrela neplatnú zmluvu na škodu žalobcu, pričom túto musel následne protestovať prokurátor z dôvodu ochrany zákonnosti. Za týchto okolností preto nie je možné spravodlivo požadovať, aby si znášal trovy konania. Z hľadiska vzniku trov konania na strane žalovanej je právne irelevantné, kedy prevzal právny zástupca žalovanej, advokátska kancelária LawService, s.r.o., právne zastúpenie, keďže žalovaná bola takmer počas celého konania zastúpená inou advokátskou kanceláriou. Žalobca, ktorý nebol viazaný žiadnou lehotou na späťvzatie žaloby, vzal žalobu späť v dostatočnom časovom predstihu ešte pred otvorením prvého pojednávania vo veci a to v záujme minimalizovať trovy konania oboch strán sporu. V doplnení svojho vyjadrenia žalobca poukázal na časový sled právnych skutočností, s poukazom na príčinnú súvislosť s podaním späťvzatia žaloby. Zdôraznil, že dosiahol to, čoho sa podanou žalobou domáhal, teda „evidenčného obnovenia vlastníckeho listu vlastníctva z titulu neplatnej kúpnej zmluvy," nakoľko žalovaná prehrala svoj spor v konaní o proteste prokurátora. Preto zastavenie tohto konania zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP treba posudzovať, že ho procesné zaviniť žalovaná. Všetky uvádzané skutočnosti sa týkajú výlučne procesnoprávnej povahy zavinenia žalovanej, pre ktoré podal žalobu a neskôr ju zobral späť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c/ CSP zrušiť a vec súdu prvej inštancie v súlade s § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesné zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

6. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v § 256 CSP znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem "procesné zavinenie" sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a je nevyhnutné vykladať ho komplexne a extenzívne. Zásada procesnej zodpovednosti je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí sporu. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, ktorou príčinou je správanie sa strany sporu. Prvok zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ľarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť rozhodnuté a zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadná povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby.

\>

10. Civilný sporový poriadok neobsahuje ustanovenie obdobné § 146 ods. 1 písm. c/ OSP, v zmysle ktorého v prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platilo, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existovali dve výnimky (§ 146 ods. 2 OSP), ktoré sa do ust. § 256 ods. 1 premietli ako pravidlo. Ako už bolo uvedené (bez ohľadu na to, že do Civilného sporového poriadku nebola výslovne prebratá druhá veta § 146 ods. 2 OSP) naďalej platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania. V danom prípade však žalobkyňa zobrala žalobu späť bez toho, aby žalovaná plnila, čoho sa žalobou domáhala. Nemožno teda prisvedčiť názoru súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nemala na späťvzatie žaloby žiaden vplyv, pretože k späťvzatiu žaloby prišlo pod vplyvom konania prokurátora, (ktorý vstúpil do katastrálneho konania, keď podal protest) a správnych orgánov. S takýmto právnym posúdením sa odvolací súd nestotožňuje. Žalovaná v tomto spore procesné nezavinila zastavenie konania, pretože v tomto súdnom konaní nespĺnil to, čo od neho žalobkyňa požadovala v žalobnom petite. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k opačnému záveru, ako súd prvej inštancie ohľadom konštatovania zavinenia žalovanej na zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby. Žalobkyňa vzala svoju žalobu späť bez toho, aby takýto jej úkon bol vyvolaný správaním sa žalovanej v konaní, a preto procesné zavinila zastavenie konania.

11. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého súdneho procesu, t. j. tak ako má súd povinnosť rozhodnúť o veci samej, tak má aj povinnosť rozhodnúť o trovách konania (§ 362 ods. 1 CSP). Tak ako súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, je povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že ust. § 257 CSP preberá doterajšiu úpravu v ust. § 150 ods. 1 prvej vety OSP, v zmysle ktorého platilo, že "ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať". Súd prihliadne najmä na okolnosti či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/17/2009).

12. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca doručil dňa 16.09. 2015 súdu prvej inštancie žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v kat. úz. W. ktorých bol žalobca pôvodným vlastníkom v podiele XX . Kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 18.06.2015 medzi ním ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou bola predaná za kúpnu cenu 0,401,- eur/m², teda 130 eur. Tvrdil, že

žalovaná v čase podpisu kúpnej zmluvy mala vedomosť o pripravovanom rozhodnutí o vybudovaní strategického priemyselného parku v lokalite, kde sa pozemok nachádzal a teda o tom, že jeho hodnota je niekoľkonásobne vyššia ako suma, za ktorú pozemok kúpila žalovaná. Uviedol, že uzatvorená kúpna zmluva je v rozpore so zákonom č. 140/2014 Z. z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku. Zároveň tvrdil, že kúpna zmluva bola absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi, nakoľko bola uzatvorená žalobcom ako nepodnikateľom, pri ktorom bola zneužitá jeho nevedomosť o trhovej cene nehnuteľnosti, jeho ľahkomyselnosť a dôverčivosť. Žiadal, aby súd určil, že je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti v podiele Vi. Dňa 14.10. 2016 doručil žalobca súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby v celom rozsahu z dôvodu, že na základe protestu prokurátora bol opätovne zapísaný ako vlastníkom predmetných nehnuteľností a tak stratil naliehavý právny záujem na predmete žaloby. Žiadal, aby súd konanie zastavil, priznal mu náhradu trov konania v plnom rozsahu .

13. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská.

14. Odvolací súd preskúmavajúc odvolanie žalovanej dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní sa mal zaoberať aj aplikáciou ust. § 250 CSP. Nové ust. § 250 CSP je formulované podstatne všeobecnejšie, než pôvodne § 150 ods. 1 a 2 OSP a vytvára väčší priestor na voľnú úvahu súdu. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: - dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje, výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5 Cdo/67/2010, sp. zn. 3 MCdo/46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia, len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom nároku. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo určitej procesnej situácie. K aplikácii ust. § 257 dochádza aj z aspektov sociálnych, čo však podľa názoru odvolacieho súdu nie je daný prípad. Dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP, ktoré súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní skúmať a posudzovať, bude hodnotiť povahou a okolnosťami daného sporu.

15. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní zhodnotí zmenu skutkového stavu po podaní žaloby žalobcom, ktorý popisuje v späťvzátí návrhu. Žalobu podal dňa 16. 09. 2015, po podaní žaloby bol podaný protest prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra, smerujúci proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor, zo dňa 23. 07. 2015 č. V 5169/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor v konaní č. V 5169/2015 protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím č. ÚP 45/2015-9, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov č. ÚPo 19/2016-4/To. Správny orgán dospel k záveru, že vlastnícke právo k pozemku nebolo na žalovanú platne prevedené a do katastra nehnuteľnosti opätovne zapísal žalobcu ako vlastníka predmetných nehnuteľností. Dôvodom bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. Súd prvej inštancie tieto skutočnosti posúdi v zmysle ust. § 257 CSP, pre ktoré by „ žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov,„ zastaveného konania.

16. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade je súd prvej inštancie povinný zaoberať sa možnosťou aplikácie ust. § 257 CSP, uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a to z dôvodov, že súd je povinný vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám konania vyjadriť svoje stanovisko k

prípadnému použitiu ust. § 257 CSP. Súčasťou práva na spravodlivý proces je vytvorenie priestoru preto, aby strana konania mohla účinne uplatňovať námietky a argumenty, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodovanie súdu, a s ktorými sa súd musí v rozhodnutí náležite vypořadať. Inak povedané, z práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu vytvoriť pre strany sporu procesný priestor k tomu, aby sa vyjadrili k eventuálnemu uplatneniu moderačného práva podľa ust. § 257 CSP. Takáto povinnosť je o to naliehavejšia v rámci odvolacieho konania, keď po prijatí rozhodnutia už strana sporu nemá procesný nástroj svoje námietky uplatniť, na rozdiel od súdu prvej inštancie, keď je možné námietky uplatniť ex post v odvolaní.

17. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).